

En wat hebben we geleerd?

Neen, het is niet Piet Huysentruyt die de vraag stelt. Ik stel de vraag als voorzitter van het Algemeen Boerensyndicaat naar aanleiding van één jaar corona, de impact ervan op onze activiteiten en hoe we daarmee omgegaan zijn. Het voorbije jaar was er één van vallen en opstaan, over alle sectoren heen. Het was een jaar van roepen om hulp door weggevallen afzet in binnen- en buitenland en omwille van de psychische druk die er niet kleiner op werd. Iedereen probeerde op zijn manier om te gaan met onzekerheden, met wijzigende contracten of last-minute verschuivingen in de eerder geplande productie, zowel in de dierlijke als de plantaardige sectoren.

Een jaar geleden maakte ik in dit editoriaal de bedenking of we wel konden blijven doorgaan met de niet-aflattende drang om te groeien omwille van onze zeer grote zelfvoorzieningsgraad in verschillende sectoren, de sterke afhankelijkheid van export, de moeilijke ruimtelijk ordening en de impact op de omgeving. Die uitspraak werd door een zeer beperkt aantal mensen weggezet als een "ongepaste uitlating", maar een veelvoud van reacties was positief en versterkte het gevoel dat al een tijd leefde onder onze leden en bestuursleden. Het gevoel dat groei niet alles zaligmakend is en pas kan gebeuren na een grondige marktanalyse en -prospectie, werd opnieuw bevestigd. De marktverstoringen die we het voorbije decennium en doorheen het voorbije coronajaar mochten ervaren, mee in de hand gewerkt door andere sanitaire, niet-corona, problemen en de Brexit bevestigden opnieuw onze kijk op de evolutie in de sector.

Voorafgaand aan de corona-uitbraak werden we ook geconfronteerd met zeer impactvolle arresten van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State over het ruimtegebruik en afstandsregels voor landbouwexploitaties. Recent was er het befaamde stikstofarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat de ganse Vlaamse veehouderij op slot zet. Dat waren en blijven voor ons stuk voor stuk alarmbellen die zullen leiden tot bijsturing en ons als sector moeten aanzetten tot zelfreflectie. We zullen ons moeten uitspreken over wat we doen en hoe we omgaan met de recente maatschappelijke ontwikkelingen. Het feit dat beroepsrechters van de verschillende rechtscollèges zich steeds meer uitspreken over de impact van onze activiteiten op fauna, flora, geur, esthetische aspecten en dergelijke meer, dat is een gegeven waar niemand nog omheen kan. Het gammele beleidskader dat door de jaren heen uitgetekend werd kan óns als organisatie niet aangewreven worden, de verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij anderen. Het is bijzonder betreurenswaardig dat dit onder de radar blijft. Men doet alsof de neus bloedt en blijft doorgaan met het uitdragen van de visie "we moeten ten allen tijde en overal kunnen groeien", terwijl ieder zinnig mens beseft dat de slinger in een aantal sectoren te ver doorgeslagen is. Slagen die in het verleden thuisgehaald werden blijken vandaag een mega-boemerang te zijn die niet alleen de betrokken boer treft, maar ook al zijn collega's onderuithaalt. Hoelang kan je dat nog ontkennen?

Voor ons is het indrukken van de pauzeknop voor omgevingsvergunningen een momentum om duidelijke boodschappen te verspreiden. Het niet langer toestaan van uitbreidingen van veehouderijen mits mestverwerking staat daarbij op kop. Van onze kant is de boodschap dat de doorsnee veehouder niet de dupe kan zijn van eerder grootschalige en door de industrie gefinancierde projecten met een behoorlijke achtergrondbelasting, met als voornaamste doel het bevoorraden van onzekere en anonieme markten. Voor ons moet op termijn ook de solidariteit tussen sectoren groter worden en kan de ene sector iets extra doen ten voordele van een sector die broodnodig is in het kader van landschapsbeheer en -behoud, zoals de rundveehouderij.

Soms hebben we de indruk dat we enkel produceren om bij anderen mensen aan het werk te houden en omzet te laten draaien, met marges. Wat als dit stil valt? Zullen ze ons dan nog kennen?

We hopen echt wel dat iedereen iets geleerd heeft de voorbije maanden.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08